

prima instanță, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
judecător: C. Ursache
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

dosarul nr. 2r-245/2018

DECIZIE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Alexandru Mițul,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexandru Mițul împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Regia Autosalubritate” și executorului judecătoresc Vera Rotaru cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, prin care s-a restituit cererea de apel înaintată de Alexandru Mițul împotriva hotărârii Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 11 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La 20 martie 2015, Alexandru Mițul a depus cerere de chemare împotriva Ministerului Justiției al RM, intervenient accesoriu ÎM „Regia Autosalubritate” și executorului judecătoresc Vera Rotaru cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 11 aprilie 2016 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Mițul.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 11 aprilie 2016, Alexandru Mițul a depus cerere de apel nemotivat, solicitând casarea integrală a hotărârii cu pronunțarea unei noi hotărâri de admiterea integrală a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016 nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Alexandru Mițul și i s-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării cererii de apel motivate, acordându-i pentru aceasta un termen până la 28 septembrie 2016, ora 10:30.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016 s-a restituit cererea de apel depusă de Alexandru Mițul împotriva hotărârii Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 11 aprilie 2016, pe motiv că nu a îndeplinit în termen indicațiile din încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016.

La 30 octombrie 2017, Alexandru Mițul a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, solicitând

casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de apel spre examinare.

În motivarea recursului a invocat că, consideră încheierea instanței de apel pasibilă casării, exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de apel.

A mai invocat că, s-a aflat o perioadă îndelungată sub arest preventiv, și totodată a fost grav bolnav, fapt din care a fost în imposibilitate de depune apelul motivat în termen.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele pricinii rezultă că, încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, a fost expediată în adresa părților la 17 octombrie 2016 (f.d. 188), însă la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării, astfel, instanța de recurs consideră recursul declarat la 30 octombrie 2017, ca depus în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de trei luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 368, alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art. 364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

În conformitate cu art. 369, alin. (1), lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368, alin. (1) Cod de procedură civilă.

Pornind de la prevederile normelor de drept menționate, Colegiul conchide că instanța de apel corect a restituit cererea de apel depusă de Alexandru Mițul, or, acesta nu s-a conformat dispozițiilor încheierii Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, și nu a prezentat apelul motivat în termenul stabilit.

Astfel, actele cauzei cert denotă că, instanța de apel a expediat în adresa apelantului copia încheierii de a nu da curs cererii de apel, acordându-i acestuia un termen până la 28 septembrie 2016, ora 10:30 pentru prezentarea apelului motivat.

Tot, actele cauzei atestă că apelantul a recepționat copia încheierii nominalizare la 01 august 2016, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 174).

În această ordine de idei urmează a menționa că, Alexandru Mițul a cunoscut despre emiterea încheierii instanței de apel din 22 iunie 2016, deoarece conform materialelor dosarului a recepționat-o la 01 august 2016, contra semnătură, prin urmare a avut timp suficient pentru înlăturarea neajunsurilor menționate în actul procedural, având obligația pozitivă de a întreprinde măsurile

necesare în vederea prezentării cererii de apel motivate până la data de 28 septembrie 2016.

Or, în conformitate cu prevederilor art. 61 Cod de procedură civilă, părțile sânt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În speță, actul judecătoresc de procedură implică cert obligația pozitivă a apelantului de a prezenta cererea de apel motivate, însă sarcina procedurală nu a fost realizată de apelant în vederea înlăturării neajunsurilor în termenul stabilit, iar apelantul nu a contestat actul procedural prin care nu s-a dat curs cererii, astfel se prezumă recunoașterea legalității.

Mai mult ca atât, Colegiul apreciază critic argumentele recurentului prin care susține că, nu a avut posibilitate de a depune cererea de apel în termen deoarece s-a aflat în arest preventiv din 13 septembrie 2016 până la 06 decembrie 2016, în cazul în care acesta nu a prezentat nici o probă în acest sens.

Totodată, instanța de recurs menționează că nu au fost luate măsurile necesare, după cum sugerează jurisprudența CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

De asemenea, instanța de apel este obligată de a crea condiții obiective și reale pentru ca participanții să-și exercite în volum deplin drepturile sale procedurale, curmând în mod legal orice abuz din partea lor, și înlăturând pe măsură posibilităților omisiunile la acest capitol, depistate în orice fază a procesului.

Instanța de recurs va remarca și practica CEDO, care, în cauza SRL „Tudor-Comerț” vs. Moldova, Curtea a reiterat că articolul 6 §1 nu garantează dreptul la apel asupra unei hotărâri de primă instanță. Cu toate acestea, atunci când dreptul intern prevede un drept la apel, atunci procedura respectivă va fi examinată ca o extensiune a procesului de judecată și, prin urmare, va constitui un drept garantat de articolul 6 din Convenție. Curtea a constatat că, în situația în care legislația procesuală permite declararea apelului împotriva hotărârilor instanțelor de fond, instanța de apel este în drept să limiteze dreptul la apel doar dacă constată că apelul respectiv nu corespunde legislației în vigoare. Afirmatia recurentului precum că, prin încheierea recurată i se îngreșește accesul la justiție, este neîntemeiat, or în cazul în care solicitantul nu a prezentat bonul de plată a taxei de stat în conformitate cu prevederile legii, lăsarea cererii fără examinare și restituirea ei, din motiv, că reclamantul nu a înlăturat neajunsurile indicate în termeni stabiliți (plata taxei de stat) nu va fi considerată, conform art. 6 CEDO ca îngreșirea accesului liber la justiție (cauza Romany Caz Grup vs. Moldova, cererea nr. 11662, 10.06.2010).

Astfel, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a emis încheierea din 28 septembrie 2016, deoarece apelantul nu și-a exercitat în volum deplin drepturile sale procedurale, iar ca consecință Curtea de Apel Chișinău a curmat în mod legal orice abuz din partea acestuia.

În susținerea celor relatate, Colegiul consideră necesar a releva și prevederile art. 10 Cod de procedură civilă, care statuează că, sancțiunile

procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în dependență de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Prin prisma normei precitate urmează a reține că, Alexandru Mițul nu s-a folosit cu bună știință de drepturile sale procedurale, nu a anunțat instanța despre imposibilitatea de a se prezenta la examinarea cauze, nu a înaintat cerere de amânare, contrar prevederilor art. 56 alin. (3) Cod de procedură civilă, care statuează că, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Reieșind din cele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Alexandru Mițul.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexandru Mițul împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Regia Autosalubritate” și executorului judecătoresc Vera Rotaru cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat